

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla dr. Koczka Ákos György ügyvéd által képviselt **felperesnek** a Lászlófi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Lászlófi Gabriella ügyvéd) által képviselt **alperes** ellen személyhez fűződő jogok megsértése iránt indított perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. június 25. napján kelt 3.P.20.711/2007/13. számú ítélete ellen az alperes 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - a Pp.256/A.§./1/ bekezdés f/pontja alapján tárgyaláson kívül eljárva - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét - megfellebbeezett részében - helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 napon belül a felperes részére 12.000.- (Tizenkettőezer) forint másodfokú perköltséget megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes személyhez fűződő jogát azzal, hogy a "A" című napilap honlapján a felperes képmását jogosulatlanul nyilvánosságra hozta. Kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt e jogsértés miatt - bocsánatkérése kifejezése mellett - a felperesnek adjon írásban elégtételt, és fizessen meg részére 250.000.-Ft nem vagyoni kártérítést. Ezt meghaladóan a felperes kereseti kérelmét elutasította. A peres feleket kötelezte arra, az állam részére fejenként 15.000.-Ft kereseti illetéket fizessenek meg. Rendelkezett továbbá arról, hogy a felek a költségeiket maguk viselik.

A megyei bíróság az ítéletét a személyiségi jogsértés megállapítása és az objektív szankciók körében az alperes elismerésére figyelemmel a Pp. 221. § (3) bekezdése alapján indokolta. A nem vagyoni kártérítés iránti felperesi igény kapcsán vizsgálta, hogy a jogsértéssel okozati összefüggésben bekövetkezett-e olyan kár, hátrány, amelynek kompenzálására az alperes köteles. Megállapította, hogy a jogsérelmet szenvedett, börtönőr foglalkozású felperes munkája miatti veszélyeztetettsége fokozódott azáltal, hogy egy kiemelt tárgyi súlyú, országos érdeklődést kiváltó büntetőügy tárgyalásán róla készült felvételt az alperes a világhálón tett közzé.

A fényképfelvételek megjelenését követően, mint büntetés-végrehajtási dolgozót többen kérdezték az ügy részleteiről, mellyel kellemetlen helyzetbe hozták. A megyei bíróság a kártérítés mértéke körében értékelte azt a konkrét inzultust, mely

az új lakóhelyre költözött felperest annak következtében érte, hogy a fényképek alapján őt azonosítani tudták. Mindezek alapján a Ptk. 335. § (1) és (4) bekezdése alapján a megyei bíróság a felperes kereseti kérelmét 250.000.-Ft nem vagyoni kár megtérítése erejéig találta alaposnak.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezést terjesztett elő, kérve annak részbeni megváltoztatását és a felperes nem vagyoni kártérítés megfizetése iránti kérelmének elutasítását. Álláspontja szerint a felperes az elsőfokú eljárás során nem bizonyította a nem vagyoni hátrány bekövetkezését. A honlapon a felperes képmását is rögzítő felvételekhez való hozzáférés csupán egy napig volt automatikus, ezt követően a képeket - a keresést ezáltal megnehezítve - az archívumból kellett előhívni. Az alperes kiemelte, hogy a tanúként meghallgatott **"B"** sem tudta alátámasztani azt a felperesi állítást, mely szerint a felperes személyét kizárólag az internetes megjelenés miatt ismerték fel.

A fellebbezésre tett észrevételében a felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy az állandó bírói gyakorlat szerint a nem vagyoni kár megtérítésére nem csak akkor van lehetőség, ha a sérelmet szenvedett fél a bekövetkezett károkat tételesen igazolja, a bíróság ugyanis külön bizonyítás nélkül is elfogadhatja az olyan hátrány bekövetkezését, amely köztudomású tényeken alapul. A jelen eljárásban ugyanakkor álláspontja szerint sikeresen bizonyította azt, hogy az alperesi magatartás következtében érte őt atrocitás. Ismeretlen személyek nem azért illeték őt kellemetlen megjegyzésekkel mert börtönőr, hanem azért, mert képmását az alperes a honlapján közzétette, s ezáltal felismerhetővé vált.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. § (3) bekezdése alkalmazásával a fellebbezés és az ellenkérelem korlátai között - a nem fellebbezett részében nem érintve - a Pp.256/A.§./1/ bekezdés f/pontja alapján tárgyaláson kívül eljárva bírálta felül. Ennek alapján a felülbírálat tárgyát kizárólag a nem vagyoni kártérítés megfizetése iránti felperesi kérelem megalapozottsága képezte.

Amint arra a jogerős ítélet helytállóan rámutatott, az alperes a felperes képmását a hivatkozott honlapon jogosulatlanul hozta nyilvánosságra. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX törvény (Be.) 74/B. § (1) bekezdése szerint a bírósági tárgyalásról a nyilvánosság tájékoztatása érdekében hang- vagy képfelvételt a tanács elnöke engedélyével, a bírósági tárgyaláson jelenlévő személyről - a bíróság tagjain, a jegyzőkönyvvezetőről, az ügyészen és a védőről kívül - csak az érintett hozzájárulásával szabad készíteni. A jelen ügyben az alperes ilyen hozzájárulással nem rendelkezett, ezért a képmás nyilvánosságra hozatalával a felperes személyhez fűződő jogát sértette.

Az elsőfokú bíróság megalapozottan rendelkezett arról, hogy a jogsértés szankciójaként a felperest nem vagyoni kárpótlás illeti meg. Az alperes fellebbezési érvelésével szemben a felperes az elsőfokú eljárás során a bekövetkezett nem vagyoni kárát sikeresen bizonyította. A kártérítés jogalapjának fennállása szempontjából közömbös, hogy a felperes képmásához csak egy napig lehetett automatikusan hozzáférni, hiszen a nyilvánosságra hozatallal a jogsértés megvalósult, s a jogsértés időtartama, a képmáshoz való hozzáférési lehetőség egyszerűsége illetve nehézkes volta csupán a kártérítés összecszerűségét befolyásolja. A megkeresett bíróság útján meghallgatott "B" tanú vallomásában valóban csak valószínűsítette, hogy a felperest az internetes megjelenés miatt ismerték fel, azonban a tanúvallomást a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal együttesen mérlegelve megállapítható, hogy a felperes személye a képmásának a világhálón való megjelenése következtében vált bárki számára könnyen azonosíthatóvá.

A felperesnek a munkájából adódó pszichés megterhelését a jogosulatlan nyilvánosságra hozatal, személye széles körben ismertté válása jelentősen megnövelte. A jogerős ítélet helyesen állapította meg e hátrány bekövetkezését, és ennek alapján a nem vagyoni kártérítés összegéről is megalapozottan rendelkezett. Az ítélet tábla e körben utal arra, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során a felperes nem vagyoni kár megtérítése iránti igényét 100.000.-Ft összeg erejéig elismerte (10. sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyv). Az ítélet tábla által követett gyakorlat szerint a kereseti követelés - részbeni - elismerése az alperes olyan eljárásjogi rendelkező cselekménye, amely - a tényállításokra vonatkozó beismeréstől eltérően - nem vonható vissza. (ezzel egyező iránymutatás található a Pp. Magyarázata Kjk. 1976., 888. oldalában is kifejtettek szem előtt tartó, a Győri Ítélet tábla Pf.II.20.372/2007/6. sorszám alatti eseti döntésében). Az elsőfokú ítéleti rendelkezés ugyanakkor a 100.000.-Ft összeget meghaladó részében sem eltúlzott, az a bizonyítékokkal összhangban álló, helyes mérlegelés eredménye, melynek megváltoztatására a fellebbezésben foglaltak nem adnak alapot.

A kifejtettek alapján az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helyben hagyta.

Az alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alapján kötelezte a jogi képviselővel eljáró felperes másodfokú perköltsége (10.000.- Ft+20% ÁFA) megfizetésére.

ő, 2009.évi február hó 12. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

. Lezsák József sk.
előadó bíró

. Vass Mária sk.
bíró

